

Genvej til større gemytlighed

ØJENÅBNER
ANNEMETTE GRUNDTVIG

Gitte Scheibel Smed og hendes søn Villads sidder på gulvet i pudekro- gen med Monique og dennes mor Somroedee Hartvig. Forskellige stuekam- merater slutter sig til, mens de ansatte har travlt med at tage imod morgens børn. Hun har tid til at hygge og sludre, for denne tirsdag skal hun først på arbej- de om aftenen, men det er ikke kun der- for.

Faktisk sætter Gitte Scheibel Smed sig ofte på gulvet og leger lidt med børnene, ligesom hun stort set altid vender et par ord med de ansatte og de forældre, hun møder. Helt bevidst. For et projekt i vug- gestuen gjorde hende for nylig klar over,

Nogle gange skal der ikke så meget til for at gøre daginstitutionen til et rarere sted at komme for både børn og voksne.

hvor meget det betyder, hvordan foræl- dre forholder sig til deres børns institu- tion.

»Jeg leger også med det barn, som jeg måske ved første øjekast fandt irriteren- de, og jeg snakker også med de forældre, som jeg ikke ved ret meget om«, siger Gitte Scheibel Smed.

Selv om projektet med værdidebat og fremstilling af små film foregik i foråret,

mærkes bølgerne fra det efter hendes me- ning stadig tydeligt her i Vuggestuen Jagtvejens Asyl i København.

»I bund og grund skyldes det vel den ældgamle viden, at man er mindre tilbøjelig til at dømme folk, som man har snakket med og lavet noget sammen med«.

I princippet kunne mange forskellige arrangementstyper sikkert bryde isen, men den indledende debat om pædago- giske værdier blev opfattet som relevant og vedkommende.

»Det var rart at høre, hvad pædagoger og andre forældre fandt vigtigt og lagde i de forskellige begreber, og det satte gang i gode diskussioner. Vi er en broget skare med hensyn til personlighed, baggrund, nationalitet og kultur, så det var en rigtig cool måde at få vendt en masse spørgs- mål på. Jeg er sikker på, det er med til at nedbryde fordomme og barrierer«, siger Gitte Scheibel Smed.

Jamen, han er jo sød

Konkret fik hun noget af en ahaoplevelse, da hun dagen efter en filmdag mødte sønnen til en af de forældre, hun havde været i gruppe med. Forældrene havde ikke tidligere haft kontakt, bl.a. fordi deres sønner går på hver deres stue, men plud- selig var det ikke bare en lille dreng fra en anden stue. Det var jo hendes gode ven Chakirs lille dreng.

»Det endte med, at vi sad i 20 minutter og kiggede billeder, for det var, som om vi nu havde noget særligt sammen, og hvor var han dog sød. Det har han selvfølgelig været hele tiden, men jeg havde bare ikke øje for ham. På samme måde føltes det naturligt at give et kram, da jeg senere mød- te Chakirs kone. Fra at være nogle foræl- dre, jeg ikke kendte, blev det nogle, jeg fik en særlig kontakt til«.

Gitte Scheibel Smed lader forstå, at det ikke handler om at pudse nogen glorie, når hun tilstræber at snakke lidt med alle, hun møder i vuggestuen. Det er bare ble- vet mere naturligt.

»Hvis jeg får øjnene op for et barn, vil mit eget barn sandsynligvis også få øjne- ne op for hans eller hendes positive sider. Måske betyder det, at vi en dag inviterer pigen eller drengen hjem at lege i stedet for nærmest per automatik at kontakte de forældre, man umiddelbart kan identi- ficere sig med«, siger hun og fortsætter:

»Desuden er der en masse i det for en selv - også i forhold til personalet. Det er meget lettere at tale med dem, når man kender lidt mere til dem end deres navn, ligesom det er sværere for dem at dømme os som forældre. Jeg er f.eks. blevet meget bedre til at tage imod og give kritik«.

Mindre frygt for at blive bedømt

Den større åbenhed har skåret et stort stykke af frygten for, hvordan man selv og ens barn bliver opfattet. Det betyder, at små åbenhjertige samtaler om barnets særkender i dag opleves som en befrielse i stedet for et advarende hak i forældrekor- tet. Og det gør det igen lettere at slække

lidt på graden af privathed over for andre forældre og dermed svække den til tider tyngende følelse af at være den eneste i verden, der har et meget livligt eller me- get forsigtigt barn.

Moniques mor, Somroedee Hartvig, kommer fra Thailand og taler endnu ikke så meget dansk, så hun giver mest udtryk for sin mening med smittende smil. De- bat og filmoptagelser var slut, da hendes datter begyndte i vuggestuen, men for- mentlig har projektet alligevel betydning for hende.

»Nu er det naturligt at gøre lidt ekstra for at lære nye at kende. Moniques mor og jeg snakker tit lidt, og rækker ordene ikke, giver vi hinanden et kram. Det har klart givet os et andet fokus på hinandens børn og omvendt. Villads er helt dårlig med hende og synes, det kunne være alle ti- ders at tage med dem hjem«, siger Gitte Scheibel Smed, der er netværksmedarbej- der i Dansk Røde Kors.

annemette.grundtvig@pol.dk

FILMPROJEKTET

Asylselskabets ni daginstitutioner i Kø- benhavn fik penge fra Familienministeriet til et projekt, som især skal gavne udsatte børn.

Produkt. Alle familier og ansatte blev invi- teret til at lave små film om pædagogiske værdier med hjælp fra firmaet Zoomstory (www.zoomstory.dk).

Processen indledtes med en caféaften, hvor forældrene valgte de vigtigste værdier.

Topscorene omsorg, humor, anerkendel- se, nærvær og engagement blev temaer for filmene.

Deltagerne blev fordelt på fem filmdage. Efter endt arbejde blev der holdt en festlig premiereaften.

Læs mere om projekt 9FILM (9 x Forældre, Institutioner, Ledere og Medarbejdere) på www.9film.dk.

NI GODE RÅD

Lær alle børnenes navne (det gør det også lettere at forstå, hvad egne børn fortæller).

Vær opmærksom på hele flokken og ikke kun på eget barn og dennes yndlingskam- merat.

Gør noget ekstra for dem, der ikke er med i fællesskabet.

Vær åben over for alle forældre - undgå at blive låst fast i en lille gruppe med dem, man umiddelbart identificerer sig med.

Bryd isen og veksl et par ord med 'de

ukendte'. Det sker ikke af sig selv og giver typisk positiv respons.

Gør på samme måde en indsats for at lære personalet at kende.

Døm ikke andre på forhånd.

Brug humor. Når isen er brudt, er det me- get lettere at håndtere kritik og små kon- flikter.

Husk, at tolerancen falder positivt tilbage på en selv og ens eget barn.

I bund og grund skyldes det vel den ældgamle viden, at man er mindre tilbøjelig til at dømme folk, som man har snakket med og lavet noget sammen med Gitte Scheibel Smed

VIDVINKEL.

Projektet skærpe- de opmærksomhe- den, så Gitte Scheibel Smed (til højre) i dag har en langt bredere kontakt med børn og voksne i Villads' vuggestue end før. Foto: Jens Dresling